

igen en Konsulationsstab paa tolv og en Apothekerstab paa seks Medlemmer. Blandt disse er ældre, erfarne Mænd, og de kan tilkalde hvilken Læge, de ønske. Æresmedlemmer have Ret til at bivaane Møderne.

Hospitalet er delt i fem Afdelinger: Den medicinske, gynækologiske (Kvindesygdomme), obstetriske (Forløsning) og kirurgiske samt Børnenes. Smitsomme Syge lægges ikke ind men sendes til Kommunehospitalet tæt derved. Overlægen (Præsidenten) er tillige Hovedlæge for en af disse Afdelinger, der hver har sin Hovedlæge. Tre unge Læger tages ind efter endt medicinsk Examen og tjene deres visse Tid, først som „Apotheker“, dernæst som „Huslæge“ og endelig som „Udgangslæge“. Den medicinske Stab har Ret til at lægge private Patienter ind paa Hospitalet. Paa Fællestuerne betales kun for Opholdet. Men de, der ikke kan, betale hverken for Ophold eller Lægehjælp. Paa den Tid jeg var der, var de *to Tredjedele* ikke betalende. Udgangslægen besøger Sygebesøg udenfor Hospitalet. Man kan skønne, hvilken Velsignelse et saadant Tilflugtsted breder viden om. Dette er ikke mindst slaaende, hvad Børneafdelingen angaar, thi her er saa godt som alle af den aller fattigste Stand, flere udsatte eller bortkomne Børn, fundne i forkommen Tilstand af Politiet. Stakkels smaa, aldrig har de havt det saa godt og faar det heller ikke, naar de kommer ud.

Om Hospitalets Størrelse kan man maaske dømme, naar jeg uden at gaa i Detailler nævner følgende Fakta. Det rummer ca. 120 Personer med Personalet. Ti Senge staa i de rummelige Fællestuer, af hvilke der er to paa hver af de to Etager. Sengen er af Jærn, og man ligger paa en Halmdyne, der stadig fornyes. Hver Patient har sit lille Bord med Skuffe ved Hovedgjærdet og en Træstol, mens enkelte Gyngestole staa i den brede Midtergang. Borde med Blomster staa *midt* paa Gulvet. Dette viser en fin Omtanke. Enhver, der har prøvet det, vil vide, til hvor liden Glæde de Blomster ofte er, man faar tilsendt og stillet paa Bordet ved sin Side. For at se dem maa man vende Hovedet, og det kan man ikke altid taale.

Til hver Etage hører en lille Dagligstue med Sofaer og magelige Stole. I én staar et Orgel, i et andet et lille Bibliothek, mest med Tidsskrifter, til hvilket Sygeplejerskerne og de Patienter, der er oven Senge, har Adgang. Op til hver Fællestue og skilt ved en halv Væg, saa man har nemt ved at kalde om Natten, ligger Sygeplejerskernes Værelse, pænt møbleret og med Senge til to. Hos Børnene og de stærkt angrebne vaages der.

Sygeplejerskerne! af dem, deres Uddannelse og Ledelse afhænger næsten ganske de Syges Velbefindende. Førrend jeg gaar nærmere ind paa dette Emne dog først en lille Sidebemærkning: Der er en Ligstue paa dette Hospital, men man hører intet om